

Rukoushetki Kajaanin kirkossa 31.3.10

Kuulkaa minua, kaukaiset rannat,
kuunnelkaa, kansakunnat, jotka asutte etäällä!
Jo ennen syntymääni Herra kutsui minut.
Kun vielä olin äitini kohdussa,
hän antoi minulle nimen.
Hän antoi minulle suun kuin terävän miekan,
kätensä varjoon hän minut katki,
hän teroitti minut kuin nuolen,
viineensä hän minut talletti.
Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun palvelijani,
Israel, sinussa minä osoitan kirkkauteni."
Minä sanoin:
"Turhan takia olen itseni uuvuttanut,
tyhjään olen haaskannut voimani.
Mutta onhan oikeuteni Herran kädessä,
palkkani Jumalan huomassa."
Ja nyt sanoo Herra,
hän, joka teki minut palvelijakseen kohdusta alkaen
palauttaakseen Jaakobin luokseen
ja kootakseen Israelin suojaansa
- olen siis ollut Herralle arvokas
ja minun Jumalani on minun voimani -
näin hän sanoo:
- Ei riitä, että olet minun palvelijani
ja saatat ennalleen Jaakobin heimot,
tuot takaisin Israelin eloonjääneet.
Minä teen sinusta valon kaikille kansoille,
niin että pelastus ulottuu maan ääriin saakka.

Hyvä Opettajankoulutusyksikön ja Normaalikoulun
henkilökunta! Olemme kokoontuneet tänne Kajaaniin
kirkkoon päivänä, jolloin olemme kuulleet päätöksen
lakkauttaa yli 100 vuotta Kajaanissa kestänyt opettajan-
koulutus. Emme olisi koskaan halunneet tämän päivän
tulevan. Tämä päivä pysäyttää ja hiljentää. On hyvä,
että olette tulleet tänne Kajaanin kirkkoon käymään yh-
dessä läpi niitä tunteja, joita meillä kaikilla on sisim-
mässänne.

Ilmoitus Opettajakoulutuksen lakkauttamisesta sekä
Normaalikoulun toiminnan päättymisestä on järkytys,
jonka kanssa meidän on totuteltava ja opeteltava elä-
mään. Lopettamispäätös ei vain järkytä, vaan se myös
hämmentää ja tekee olon pettyneeksi ja turhautuneeksi.
Tähänkö on tultu, että meillä Suomessa ei ole varaa yl-
läpitää opettajankoulutusta pitkän perinteen ja hyvään
yhteishenkeen rakentuneen yhteisön varaan, vaan se on
täytynyt repiä alas.

Edessä on surun ja luopumisen aika. Sitä se on teille
henkilökunnalle kuin myös opiskelijoille ja koululaisil-
le. Tämä tieto koetaan hyvin kipeänä myös meidän ka-
jaanilaisten sisimmässä, jotka olemme nähneet ja koke-

neet kaiken sen arvokkaan työn, jota olette saaneet olla tekemässä. Sen työn hedelmänä on paljon opettajia niin täällä Kainuussa kuin eri puolella Suomea.

Luopumisen aika merkitsee koko elämäntyön uutta arviointia. Päätös voi tuntua siltä, että teidän työnne arvo on mitätöity lakkauttamispäätöksen vuoksi. Ja kuitenkin, teille henkilökunnalle oma työ ja elämäntehtävä ovat olleet sitä arvokkainta, mitä olette voineet tehdä niin valmistuneiden opettajien kuin myös koko Kainuun henkisen perinteen ylläpitäjinä ja kannattajina. Kainuu ei ole enää entisensä ilman opettajankoulutuslaitosta ja Normaalikoulua. Monet teistä on jo vuosikymmenien ajan tehnyt työtä, jonka merkitys ulottuu syvälle Kainuun sielunmaailmaan.

Tällaisena päivänä on vaikeaa nähdä elämässä eteenpäin. Menetykselle ja kivulle on annettava sille kuuluva tila. On hyvä, että te voitte jakaa tätä menetyksen tunnetta ja tukea toinen toistanne. Käymällä läpi tätä lakkauttamisprosessia on mahdollisuus yrittää säilyttää toivoa ja uusien mahdollisuuksien alkuja.

Edessä on tuntematon tie, uudet ratkaisut. Niitä on vaikea pohtia tällaisessa tilanteessa. Jos ahdistuksen tie on edessämme, myös silloin Kristus meitä kuljettaa, sanotaan virressä 600.

Pettymyksen keskellä on hyvin turhautunut tunne. Profeetta Jesaja puki sanoiksi kansansa tunteja, jolloin oli koettu kovia vastoinkäymisiä. ”Turhan takia olen itseni uuvuttanut, tyhjään olen haaskannut voimani.” Kun työpaikka viedään alta pois, vaikka on kaikkensa yrittänyt, tuntuu siltä, että se loukkaa myös ihmisarvoa. Meillä Suomessa on opittu kunnioittamaan työn tekoa. Työpaikan lopettaminen koettelee myös itsekunnioitusta. Eikö minun työlläni ole ollut merkitystä kyselee moni, joka on joutunut luopumaan työstään.

Profeetta Jesaja rohkaisee kuitenkin kansaansa lohdutuksen sanoilla. Me olemme arvokkaita niin ihmisinä kuin ennen kaikkea Jumalan luomina. ”Olen siis ollut Herralle arvokas ja minun Jumalani on minun voimani.”

Pitkä ja rasittava odotus Oulun yliopiston opettajakoulutuksen järjestelyistä on tullut päätökseen. Voi tuntua siltä, että päätös on vienyt kaikki voimat. Elämme hil-

jaista viikkoa ja edessä on pääsiäisen pyhät. On tärkeää antaa omalle sisimmälle tilaa surulle ja menetykselle. On tärkeää kuulla omia tunteitaan. Te Opettajakoulutusyksikön ja Normaalikoulun henkilökunta tarvitsette paljon voimia edessä olevaan aikaan. Tie tulee olemaan raskas edessänne. Epätietoisuus ja epävarmuus tulevat olemaan pitkään monen teidän elämänne keskimmäisenä tunteena.

Me seurakuntana voimme kuitenkin pyytää apua ja lohdutusta, että jaksaisitte kantaa sitä taakkaa, jonka olette saaneet kantaaksenne. Me kajaanilaiset haluamme myötäelää teidän kanssanne suuren menetyksen keskellä. Samalla jäämme kaikki kyselemään, mikä on meidän tulevaisuutemme täällä Kainuussa. Tarvitsemme eteenpäin katsovaa mieltä ja toinen toisemme rohkaisua edessä olevaan vaikeaan aikaan.